

Vlaams
Parlement

vergadering **C273**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 28 juni 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Ward Kennes aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de generieke besparingen en de uitvoering van de kerntakenplannen – 2158 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de imagocampagne 'Positive Belgium' – 2224 (2015-2016)	6
VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de rol van het Overlegcomité – 2383 (2015-2016)	11
VRAAG OM UITLEG van Jos De Meyer aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over het meteorologisch meetnet in Vlaanderen – 2433 (2015-2016)	13

VRAAG OM UITLEG van Ward Kennes aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de generieke besparingen en de uitvoering van de kerntakenplannen – 2158 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Jan Hofkens

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Het regeerakkoord stelt een slanke Vlaamse overheid voorop. Daartoe werd onder meer voor elk beleidsdomein waarop de Vlaamse overheid actief is – en dat zijn er toch wel veel – tegen 1 januari 2015 de opmaak van een kerntakenplan in het vooruitzicht gesteld. Die oorspronkelijk vooropgezette datum werd niet gehaald, maar bijna een jaar geleden heeft de Vlaamse Regering de kerntakenplannen uiteindelijk wel goedgekeurd. Ze zijn er, ze zijn afgewerkt, ze staan op papier en moeten nu worden uitgevoerd.

In totaal werden daarbij 522 processen aangeduid als vatbaar voor afbouw, optimalisatie en overheveling naar de lokale besturen. Dat is een gigantische hoeveelheid. Dat betekent dat de taken van 886,21 vte's worden stopgezet. Ik heb ze niet nageteld, zeker niet die 0,21. De betrokken personeelsleden zullen via begeleide interne mobiliteit opnieuw worden ingezet op basis van de huidige noden in andere beleidsdomeinen.

In de beleidsbrief Algemeen regeringsbeleid 2015-2016 kunnen we lezen dat de minister-president erop heeft toegezien dat de uitvoering van de kerntakenplannen opgevolgd wordt en dat de vijf principes van de kerntakenplannen – eigen dienstverlening, regelgeving, handhaving en inspectie, vergunningen en erkenningen, subsidies – een belangrijk onderdeel vormen van de rapportering over de monitoring van het Vlaams regeerakkoord.

Alle kerntakenplannen bevatten opdrachten die vatbaar zijn voor afbouw. Op basis van welke criteria werd beslist welke opdrachten al dan niet voor afbouw in aanmerking komen? Welke opdrachten werden intussen al afgebouwd – we zijn een jaar verder – en van welke opdrachten is de afbouw gestart? Betekent de afbouw van die opdrachten dat die niet meer zullen worden opgenomen, ook niet door een ander bestuursniveau, wetende dat ook andere niveaus worden afgebouwd? Welke personeelsbesparingen zullen door deze afbouw van opdrachten gerealiseerd worden?

Bepaalde taken zullen volgens de kerntakenplannen worden overgeheveld naar het lokale bestuursniveau. Welke taken werden inmiddels al overgeheveld? In welke mate wordt met de lokale besturen over deze overheveling onderhandeld? Welke personeelsbesparingen zullen door deze overheveling worden gerealiseerd?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: De focus van de kerntakenplannen is primordiaal gericht op de afbouw van taken die minder essentieel zijn om de beleidsdoelstellingen te bereiken en de dienstverlening te verzekeren. Om de operatie te starten hebben de verschillende entiteiten van de Vlaamse administratie in september 2014 instructies gekregen over de methodiek. We hebben daarbij gevraagd dat de beleidsdomeinen al hun kernprocessen in kaart brachten met telkens een kwalitatieve beoordeling: vatbaar voor afbouw; over te hevelen naar het lokale bestuursniveau of deels over te hevelen naar het lokale bestuursniveau; optimalisatie aangewezen; behouden in huidige vorm; activiteit verder te versterken of nieuw in te voeren.

Eind 2014 hebben de administraties hun voorstel van kerntakenplan bij hun bevoegde ministers ingediend. In februari 2015 ging het voorzitterscollege in dialoog

met de kern van de Vlaamse Regering over deze kerntakenplannen en werd een globaal kader vastgelegd waarbinnen die moeten worden bekeken, zoals bepaald in de mededeling aan de Vlaamse Regering. Dit kader geeft aan hoe de kerntakenplannen kunnen bijdragen tot een meer resultaat- en klantgerichte overheid door in te zetten op vijf belangrijke assen: de eigen dienstverlening, regelgeving, handhaving en inspectie, vergunningen, erkenningen en tot slot subsidies. Er is een continu proces geweest van dialoog en interactie tussen de administratie en de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering heeft de uiteindelijke geconsolideerde beslissing over welke taken afgebouwd worden, genomen op 17 juli 2015. Het Vlaams Parlement beschikt over de desbetreffende documenten van de Vlaamse Regering, en u kunt ze ook raadplegen op de website van de Vlaamse overheid: <https://overheid.vlaanderen.be/kerntakenplan>.

De stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van de kerntakenplannen wordt opgenomen in de jaarrapportering over de ondernemingsplannen. Die worden in telkens bij de bevoegde minister ingediend en meegenomen in bespreking van de ondernemingsplannen. De entiteiten moeten in die rapportering weergeven wat de status is van de af te bouwen, respectievelijk de over te hevelen en de te optimaliseren processen, zoals opgenomen in de plannen die de Vlaamse Regering op 17 juli 2015 heeft goedgekeurd. U kunt het overzicht terugvinden op de website, onder het lemma jaarrapporteringen en ondernemingsplannen. Voor de diverse plannen verwijs ik daarnaar.

Uit de reeds ontvangen rapporteringen blijkt dat de entiteiten volop bezig zijn met het uitvoeren van hun kerntakenplan. Dat is een continu proces. Sommige elementen zijn intussen reeds gerealiseerd, andere lopen, of zullen binnenkort starten. Voor meer gedetailleerde informatie verwijs ik naar de website. De evaluatie van de stand van zaken met betrekking tot de uitvoering van kerntakenplannen zal plaatsvinden in het overleg van het voorzitterscollege met de kernministers in september.

De personeelsbesparingen door de afbouw van de opdrachten te bouwen processen zijn gecijferd op 287,82 vte. Het is natuurlijk zo dat die personeelsleden via begeleide interne mobiliteit opnieuw worden ingezet. Het cijfer dat u gaf, slaat op de totaliteit, dus op de in totaal 873 vte's die verband houden met de kerntakenplannen. Met betrekking tot het optimaliseren van processen gaat het over ongeveer 548 vte's. Ik rond daarbij af: ik laat het cijfer na de komma weg. Zoals ik daarnet zei, zou de impact van de af te bouwen processen 287 vte's zijn, en van de over te hevelen processen 50 vte's. In totaal is dat 886 à 887 vte's. Dat is het aandeel van de kerntakenplannen in het totale aantal af te bouwen koppen, dat 1950 bedraagt. Op dit ogenblik zijn er in totaal al 873 koppen minder tewerkgesteld van die te behalen 1950.

Iedere Vlaamse minister is verantwoordelijk voor de opvolging van de kerntakenplannen voor haar of zijn bevoegdheden. De status daarvan is dus telkens op te vragen, te vinden bij de desbetreffende bevoegde minister. Zoals ik al zei, zou de vooropgestelde impact van de over te hevelen processen op het vlak van personeel 50,31 vte's bedragen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Minister-president, u hebt heel wat cijfermateriaal ter beschikking kunnen stellen met deze stand van zaken. Ik vind het belangrijk dat we vanuit het parlement een totaalbeeld kunnen blijven houden, dat we niet allemaal de diverse plannen moeten gaan bekijken om te zien of men globaal op koers zit met deze inspanning, en dat we er ook enigszins een zicht op krijgen waar er eventueel knelpunten zijn. Ik neem aan dat er al wel heel veel materiaal op de website staat. Daarom heb ik er ook geen schriftelijke vragen over ingediend. Ik

vind het echter belangrijk dat we als parlement de globale oefening kunnen monitoren, dat we dat in het oog kunnen houden.

De overdrachten naar die andere bestuursniveaus: dat is een materie die politiek natuurlijk ook heel relevant is. Dan denk ik onder meer aan de lokale besturen. Dat komt in andere commissies ook heel veel aan bod. Dan is de vraag in welke mate met de lokale besturen over deze overheveling wordt onderhandeld. Kunnen er concrete voorbeelden worden gegeven van de taken die op dit moment in overheveling zijn, werden overgeheveld, zullen worden overgeheveld? Dat was mijn vraag daarnet. Kan dat wat verder worden uitgediept, of kan dat op een ander moment gebeuren? Ik meen immers dat dit parlement dat ook nodig heeft. Je kunt immers natuurlijk een politieke discussie wat minder aantrekkelijk maken door te verwijzen naar heel veel plannen. Natuurlijk zijn die plannen belangrijk. Dat moet gebeuren. Dat kan elk jaar worden gemonitord. De politieke discussie gaat echter over de vraag in welke mate er een evolutie bezig is tussen die beleidsniveaus. Kunnen die ter zake hun rol spelen? Is dat transparant? Weten we wat er op wie afkomt? Zijn daar ook personeelsoverdrachten mogelijk of zal men alleen oplossingen zoeken via interne mobiliteit? Is ook de externe mobiliteit een item dat aan bod kan komen?

Ik zou dit dus graag wat opentrekken en niet alleen focussen op de cijfers. Natuurlijk zijn die cijfers belangrijk. Ze geven een beeld van de evolutie. Mijn zorg, die ik uitdruk in deze vraag, is echter vooral de volgende. Dit gaat over een materie die vooral wordt opgevolgd door de uitvoerende macht. Dat is logisch. De ministers en hun administratie nemen daar het voortouw in, voeren de dialoog daarover, die een permanente dialoog is. Hoe kunnen we ook als wetgevende macht, zonder ons in de cijfers te verliezen, dit debat mee beoordelen en volgen?

De voorzitter: De heer Bertels heeft het woord.

Jan Bertels (sp.a): Voorzitter, minister-president, ik wil me graag aansluiten bij de twee opmerkingen die de heer Kennes heeft gemaakt. We moeten inderdaad een totaaloverzicht kunnen behouden van wat er aan de hand is in het kader van de uitvoering van de kerntakenplannen, zonder dat we dat overal moeten gaan zoeken in de diverse ondernemingsplannen van de bevoegde ministers. Daar zullen we gaan kijken, maar het zou leuk zijn, mochten we ook een globale, samenvattende tabel hebben.

Minister-president, wat de discussie over de mogelijke overdracht naar een ander bestuursniveau betreft, zijn er daadwerkelijk onderhandelingen bezig? Of gaat het om het eenzijdig doorschuiven naar de lokale besturen, zoals nu dikwijls het aanvoelen is bij die lokale besturen? En als er een dialoog is, met wie wordt er dan gedialoogd als het gaat over die lokale besturen? De lokale besturen hebben nu immers de indruk dat het een doorschuifoperatie is wat bijvoorbeeld Ruimtelijke Ordening of Huisvesting betreft, dat ze wel de taken erbij krijgen, maar niet de mensen die die taken moeten uitvoeren.

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Voorzitter, ik begrijp de vraagstellers natuurlijk. Anderzijds, dit is een vraag om uitleg. Ik kan natuurlijk bladzijden cijfers aflezen. Ik denk dat dat niet de bedoeling is van een vraag om uitleg. Ik denk dat schriftelijke vragen daar veel geschikter voor zijn. Nogmaals, we bezorgen heel veel informatie, en het is niet de bedoeling om die te doubleren.

Mijnheer Kennes, ik begrijp echter ook uw zorg, maar zoals ik u zei, is er in september de afspraak tussen de kern en het Voorzitterscollege voor een totale stand van zaken. Ik kan er misschien op een of andere manier, met een mededeling voor zorgen dat er een totaaloverzicht is. Dat is dan wellicht in oktober. Dan

nog is het voor de detailvragen, voor de specifieke vragen, bijvoorbeeld de vraag welk proces er in Ruimtelijke Ordening is verricht om daartoe te komen, welke onderhandelingen er zijn gevoerd, welke afspraken er zijn gemaakt en dergelijke meer, beter om u specifiek tot de vakminister te richten. Ik wil wel zorgen voor een totaalbeeld, maar dat heb ik op het ogenblik niet. Dan kan ik misschien tegemoetkomen aan uw vraag. Dat kan via een schriftelijke vraag, maar ik wil ook bekijken of we misschien een mededeling kunnen doen, een tekst kunnen bezorgen met een totaaloverzicht. De formules kunnen we afspreken.

Omdat al die ondernemingsplannen nog niet klaar en zeker nog niet allemaal besproken zijn, heb ik nu geen zicht op die details. Ik heb u het totaalcijfer gegeven van de vermindering van het aantal koppen. Daar in detail op ingaan, zouden we misschien beter uitstellen tot bijvoorbeeld oktober.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Ik begrijp dat het overleg met het voorzitterscollege en de kern van de Vlaamse Regering in september-oktober zal plaatsvinden en dat we daarop moeten wachten om het totaalbeeld te hebben. Ik heb daar begrip voor. In september-oktober zullen we daar met veel belangstelling naar uitkijken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de imagocampagne 'Positive Belgium' – 2224 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Jan Hofkens

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister-president, mijn vraag om uitleg is ongeveer een maand oud, maar het is niet slecht om in deze commissie een update te maken van de stand van zaken in verband met de federale imagocampagne 'Positive Belgium'. Natuurlijk worden de media en de kranten nu gedomineerd door het nieuws over de brexit, maar voor die aan bod kwam, kwam ons land als een 'failed state' naar boven, zowel in de Europese pers als wereldwijd. Daar waren natuurlijk enkele oorzaken voor, in de eerste plaats de aanslagen op 22 maart. Er was – en nog altijd – de link met de aanslagen in Parijs. Er is de amateuristische aanpak van het terrorismedossier. Er zijn de broeihaarden van radicaal islamisme in de Brusselse gemeenten, maar los daarvan zijn er de stakingsgolf van de afgelopen maanden, het gebrekkige openbaar vervoer, de vaudeville rond de Brusselse tunnels, de diverse werkonderbrekingen op de luchthaven en uiteraard het negatieve beeld dat in het buitenland leeft van onze ingewikkelde staatsstructuur.

Enkele dagen voor ik mijn vraag om uitleg indiende, besliste het Overlegcomité dat men een federale imagocampagne zou organiseren om het negatieve beeld van België bij te stellen. Ik begrijp dat in het belang van toerisme en economie en buitenlandse investeringen de roep bijzonder groot was. Er zou 4 miljoen euro worden uitgetrokken en er zou vooral een samenwerking zijn tussen het federale niveau en de deelstaten.

De naam zou 'Positive Belgium' zijn en dat zou van start gaan in het vroege najaar. Volgens uw eerste reactie toen was de inbreng van de deelstaten onontbeerlijk omdat we de expertise, de kennis en het netwerk hebben om toerisme en investeringen aan te trekken.

Toch waren er ook kritische geluiden. Wetenschappers en professoren stelden dat het weinig zin had om miljoenen euro's in imagocampagnes te pompen zolang de

problemen ten gronde niet zijn opgelost. Als Vlaams-nationalist ben ik bijzonder weinig bezorgd om het imago van België an sich, maar ik kan wel begrijpen dat er inspanningen worden gedaan om de aantrekkelijkheid van Vlaanderen te vergroten.

Minister-president, kunt u mij toelichting geven bij die campagne? Sinds de aankondiging ervan heb ik er nog bijzonder weinig over gehoord en teruggevonden. Welke inhoudelijke focus wil de Vlaamse Regering leggen in deze imagocampagne? Wat is onze inbreng? Wat is de inbreng van Vlaanderen? Komt in de campagne ook het merk Vlaanderen aan bod of gaat het enkel over het merk België? Hoe zit het met de financiering? Waar komt die 4 miljoen euro vandaan? Komt er ook een financiële injectie vanuit Vlaanderen? Wat denkt u persoonlijk van de kritiek dat een imagocampagne op een dergelijk niveau weinig zin heeft zolang de problemen ten gronde niet worden opgelost?

Ook op andere niveaus zijn er campagnes gestart. Minister Weyts is er een gestart, provincies en kunststeden zijn gestart met campagnes. Denkt u niet dat al die campagnes op den duur verwarrend werken voor mensen buiten dit land en zelfs contraproductief werken?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Collega Sintobin, Vlaanderen werkt op permanente basis aan het imago, zo u wilt, vooral aan het aantrekken van de investeringen die ertoe doen zoals toerisme en meetings. Toen het Overlegcomité plaatsvond, heb ik gezegd: de Vlaamse trein is al vertrokken, omdat we al hadden beslist bepaalde initiatieven te nemen binnen de reguliere werking. Daar hebt u kennis van genomen.

Toen was al beslist om de campagne 'Share our smile' te voeren. Minister Weyts heeft dat op 10 mei toegelicht op uw vraag. De campagne is ondertussen voorgesteld op de luchthaven van Zaventem. Op 13 mei hebben we Event Flanders goedgekeurd. Flanders Investment & Trade (FIT) zet de inspanningen om investeringen aan te trekken, onverdroten voort. FIT zorgt voor voldoende informatie in het buitenland, het bespreken van projecten met potentiële investeerders enzovoort. Dat gebeurt nog altijd met goed gevolg.

De campagne 'Positive Belgium' is op dit ogenblik nog niet uitgewerkt. Ze is voorgesteld op het Overlegcomité. De bedoeling is om tot een coherente communicatiestrategie te komen met een beroep op communicatiedeskundigen.

Er wordt een taskforce opgericht van de deelstaten. Wat ons betreft, gebeurt dat vanuit agentschappen, entiteiten, het Departement internationaal Vlaanderen, Toerisme Vlaanderen, Flanders Investment & Trade en iemand van mijn kabinet. Ik heb de naam opgegeven van mijn kabinetsmedewerker, maar er is daar nog geen verder gevolg aan gegeven. Er is nog geen bijeenkomst geweest van de taskforce. Ik weet ook niet of de namen zijn opgevraagd bij de diverse entiteiten, maar ik denk van niet.

De premier heeft mij op het Overlegcomité verzekerd dat het de bedoeling is om complementair te werken. Ik heb inderdaad gezegd dat de kennis, de expertise, de mensen, de middelen, de vertegenwoordigingen wat ons betreft, wat Wallonië en Brussel betreft, bij de deelstaten zitten en niet op het niveau van de federale overheid. Daarom moet je inderdaad complementair gaan werken en mekaar niet doubleren in de campagnes of in de events die gebeuren. De premier heeft bevestigd dat dat niet de bedoeling is.

De federale overheid heeft inderdaad meegedeeld daarvoor 4 miljoen euro uit te trekken. Het staat de deelstaten uiteraard vrij om ook geld vrij te maken. Ik heb er geen weet van of andere deelstaten dat van plan zijn. Het is zo dat wij daarvoor geen

plannen hebben. Wij hadden namelijk al beslist om de eigen campagnes te voeren met de reguliere middelen, ook omdat we geen bijkomende middelen hebben.

Die campagnes doen niet af van de waarde van de permanente werking. Dat heb ik gisteren ook al gezegd. Het is belangrijk om permanent te werken, om in de diepte te blijven werken met de mensen op het terrein, mensen die contacten hebben en dergelijke. Flanders Investment & Trade heeft gezegd dat, na de aanslagen van 22 maart, een aantal 'site visits' waren uitgesteld, maar dat die terugkeren. De perceptie van een 'failed state' wil ik dus ten stelligste tegenspreken. In elk land dat te maken heeft gehad met aanslagen, is er na de aanslag een periode geweest van neergang. Dat was zo na 9/11 en ook in Parijs. Dat is onvermijdelijk. Maar het is absoluut niet zo dat we in het buitenland ervaren dat mensen vol afschuw reageren en zeggen dat ze niet meer zullen komen, dat ze geen investeringen meer overwegen of geen handel meer willen drijven. Dat heb ik ook niet ervaren op buitenlandse missies. Flanders Investment & Trade heeft inderdaad bevestigd dat er een aantal bezoeken zijn uitgesteld. Dat is heel logisch, omdat er onrust was. Die bezoeken hernemen echter. We hopen dat we op het vlak van het aantrekken van investeringen goed kunnen blijven werken, tenzij er onverwachte tegenslagen zijn.

Onze economisch vertegenwoordigers informeren de mensen. Als potentiële investeerders vragen hebben over veiligheid, worden die natuurlijk beantwoord. Er wordt ook meegedeeld dat er heel wat successen geboekt zijn in het pakken van die terroristen. Ook de terroristen die zich niet hadden gezeftmoord, zijn na 22 maart na verloop van tijd gepakt. Er zijn ondertussen nieuwe mensen opgepakt. De veiligheidssituatie is in een aantal grote steden wereldwijd helaas dezelfde als bij ons. Ik ervaar dat investeerders vooral geïnteresseerd zijn in de troeven die ze kunnen aantreffen: de logistieke troeven, de kwaliteit van onze mensen en onze onderzoeksinstellingen, de competitiviteit enzovoort. Ook veiligheid komt daar af en toe bij te kijken, maar is op dit ogenblik zeker niet determinerend om te zeggen dat we al dan niet een investering zullen doen. Er zijn tal van andere criteria die daarin spelen.

Ik zal geen oordeel vellen over de opportuniteit van de imagocampagne van de federale overheid. Ik heb er ook geen zicht op wat je kunt doen met 4 miljoen euro en of dat voldoende lang kan werken in voldoende landen. Dat moeten we vragen aan communicatiedeskundigen. Ik denk dat dat hoogstens complementair kan zijn aan werken in de diepte, permanent blijven investeren met Toerisme Vlaanderen in het aantrekken van toeristen, met Flanders Investment & Trade in het aantrekken van investeringen. Dat is de beste manier om de zaken aan te pakken.

Daarbovenop is er beslist om met Event Flanders en met Share Our Smile een bijkomende campagne te voeren, ook omdat er daarover vragen waren vanuit de toeristische sector. Als er op het federale niveau een en ander op gang komt, zullen we samen aan tafel gaan zitten. Alsnog weet ik echter niets meer over de hele campagne dan wat er in de pers is gekomen en wat op het Overlegcomité is meegedeeld.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb in mijn vraagstelling al gezegd dat het inderdaad nodig is om initiatieven te nemen om het toerisme in Vlaanderen weer aan te zwengelen en nieuwe investeringen aan te trekken. Daarom heb ik in de commissie Toerisme zowel Share our Smile als Event Flanders gesteund vanuit onze fractie. Ik heb daarover ook vragen gesteld. Ik heb trouwens, toen we met de commissie Buitenlands Beleid op bezoek waren in Duitsland, Polen en Zwitserland, kunnen ervaren dat, zoals u terecht stelt en wat ik ten eerste waardeer, zowel FIT als Toerisme Vlaanderen de nodige inspanningen doen om te proberen die perceptie van

een 'failed state' bij te sturen. Wat 'failed state' betreft, ben ik echter van oordeel dat het niet alleen een perceptie is, maar ook een stuk realiteit. Het heeft niet alleen – al is het misschien wel de voornaamste oorzaak – te maken met de aanslagen en de nasleep ervan. Ik heb in mijn vraagstelling nog een aantal andere zaken opgenoemd, zoals de stakingsgolf en de werkonderbrekingen op de luchthaven, die het imago van dit land niet ten goede komen en mensen afschrikken. Het is natuurlijk niet mijn bedoeling om hier zelf een negatief imago te propageren, maar het mag wel worden gezegd.

U geeft het zelf toe: men lanceert iets, trekt 4 miljoen euro uit, maar een maand na datum weet men nog altijd niet wat de inhoud van de hele campagne eigenlijk is.

Ik heb de indruk dat het een soort van propagandamachine is om alsnog te proberen om 'Belgium' positief te gaan promoten. Door het feit dat Vlaanderen alweer de eerste op de trein zat met de campagne 'Share our Smile' en 'Event Flanders', heeft men waarschijnlijk op federaal niveau gedacht dat men ook iets moest doen.

Wat me niet zo duidelijk was in uw antwoord, is in welke mate het merk Vlaanderen aan bod zal komen in deze campagne, maar u kunt er waarschijnlijk niet op antwoorden, want u weet niets meer van die imagocampagne. U zegt dat het een communicatiestrategie zal zijn. Er wordt waarschijnlijk een opdracht uitgeschreven voor een of ander bureau dat dan via slogans en dergelijke iets zal lanceren. Ik vrees dat de deelstaten weinig of niet aan bod zullen komen. Het is een beetje afwachten. Mij is niet zo duidelijk hoe het merk Vlaanderen aan bod zal komen.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Ik wil die ook wel stellen in een debatje in de commissie Toerisme, maar ik wil ze ook aan u stellen als minister-president. U weet dat er een aantal landen zijn, zoals Australië, waar momenteel nog altijd een reisverbod naar Vlaanderen geldt, dacht ik. Ik denk dat het nodig is in het kader van het toerisme om deze landen te overtuigen om dat reisverbod in te trekken. Ik weet niet hoever uw invloed reikt. U bent zelf de initiatiefnemer van het project '100 jaar Grote Oorlog'. Het zou goed zijn dat we inspanningen zouden doen om het terugvallen van het toerisme in de Westhoek en in Vlaanderen in het algemeen, zeker in het jaar 2016, wanneer we in de helft van het project zitten, tegen te gaan. Er zijn nog andere nieuwe markten. Ik heb in Polen en de Baltische staten gemerkt dat er heel wat mensen, in tegenstelling tot wat wij soms denken, de intentie en de middelen hebben om naar Vlaanderen te komen. Alle initiatieven, ook van de Vlaamse minister-president, zijn welkom.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister-president, dank u wel voor uw uitgebreid antwoord. U weet dat ik al een tijdje bezig ben met de imagocampagnes, en meer specifiek voor Brussel. Er is op dit moment aan het gebeuren waarvoor ik al gewaarschuwd heb, namelijk een wirwar van campagnes. We hebben 'Sprout to be Brussels', met een budget van naar ik hoor ettelijke honderdduizenden euro's, dat voornamelijk bottom-up is gegroeid vanuit de private sector, met partners als bpost, ING, Brussels Airlines enzovoort, en die ondersteund werden door werkgeversorganisaties en de overheid. Dat is een succes gebleken: al 30.000 mensen hebben dat geliket. Het gaat vooral om het imago intern te versterken en zo sterkere ambassadeurs te maken voor onze hoofdstad. Daarnaast is 'Share our Smile' gestart, waarvoor ook 500.000 euro extra is uitgetrokken. Dan hebben we de campagne 'Positive Belgium', met een budget van 4 miljoen euro. Op zich vind ik het altijd raar, zelfs voor een Vlaams-nationalist, dat er vragen worden gesteld bij het nut van een sterk merk België, want bij mijn weten is Vlaanderen nog altijd meerderheidsaandeelhouder van de nv België.

Ik heb niet echt het gevoel dat in heel die wirwar van imagocampagnes één iemand duidelijk de bakens uitzet. Minister-president, wie neemt er nu eigenlijk de

lead om die verschillende campagnes inhoudelijk en qua tijdsplanning op elkaar af te stemmen?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Collega Sintobin, er is gewoon nog geen taskforce bijeengewees, dus ik kan u verder daaromtrent nog niets zeggen. Dat er een reisverbod zou zijn vanuit Australië, zou mij ten zeerste verbazen. Misschien is er een negatief reisadvies, wat soms gebeurt. Dat is dan een federale aangelegenheid. Op Anzac Day, eind april, zijn er formidabel veel Australiërs en Nieuw-Zeelanders gekomen, ondanks een eventueel negatief reisadvies. De mensen zijn niet thuisgebleven.

Ik wil er nog eens voor pleiten om dat allemaal niet op te kloppen. Ik wil u uitdrukkelijk vragen om niet telkens die term 'failed state' over te nemen. Dit is geen 'failed state'. Spreek dan over bepaalde Afrikaanse landen. Een 'failed state' is waar er geen staat meer is, waar geen veiligheid meer is, geen structuren, geen 'rule of law'. Maar ga toch niet in super, super, super overdrive als u het hebt over de omschrijving van een aantal problemen die er ontegensprekelijk zijn. Maar daaruit afleiden dat we het over een 'failed state' hebben? Voor een staat met een goede gezondheidszorg, goede onderwijssystemen, goede openbare voorzieningen de term 'failed state' gebruiken? Je kunt kritiek hebben op een aantal zaken, maar als je dergelijke beelden gebruikt, dan verliest je pleidooi elke geloofwaardigheid, geloof me vrij.

Collega Poschet, er is niemand belast met die coördinatie. Er zijn ook niet zo veel campagnes bezig. De federale moet nog lopen. Daarvan heeft de premier gezegd dat hij zou zorgen voor complementariteit en hij heeft een taskforce voorgesteld. Ik heb iemand aangeduid om daaraan deel te nemen, maar de taskforce is nog niet bijeengekomen. Er is ook geen tegenstrijdigheid. U weet dat wij met Toerisme Vlaanderen na de zesde staatshervorming, gelukkig maar, nog altijd bevoegd zijn om campagne te voeren voor Brussel. We nemen Brussel ook altijd mee. Ik kan u zeggen dat Brussel heel veel evenementen te danken heeft aan de inzet van Toerisme Vlaanderen in het buitenland. Brussel is onze hoofdstad, en we blijven ze ook meenemen. Ik denk niet dat er op het ogenblik een verwarring ontstaat in het buitenland omdat er 30.000 likes zijn voor 'Sprout to be Brussels'. Het is belangrijk dat in de diepte wordt gewerkt en dat deskundige mensen dat doen. Dat is mijn kanttekening. Nog eens, ik ben geen deskundige, ik ga me niet uitspreken over dat soort van campagnes, hoelang die moeten duren, hoe breed die moeten gaan, in welke landen en via welke media. Ik blijf erbij dat de allerbeste manier is om te zorgen dat alles goed functioneert en dat je in het buitenland performante en deskundige mensen hebt om te doen wat ze moeten doen: toeristen aantrekken.

Ze doen dat op een zeer moderne manier. Ze doen dat via sociale media, innovatief, met uitnodiging van gespecialiseerde journalisten. Hetzelfde geldt voor FIT om investeringen aan te trekken. Gisteren, op de Exportdagen, zaten alle vertegenwoordigers van FIT die in het buitenland actief zijn, in een grote zaal samen. Om het half uur kregen ze nieuwe contacten B2B. Dat zijn duizenden contacten. Dat is de goede manier van werken. Men kan zijn troeven tonen, de voordelen aantonen, mensen begeleiden door heel dat traject, want dat is altijd een complex gegeven. Een campagne zal daar niets aan afdoen, kan daar alleen maar aan bijdragen. Een campagne op zich, zonder die stevige onderbouw, kan niet lukken.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik heb de term 'failed state' niet uitgevonden. Ik heb dat niet gelanceerd. Het zijn vooral de buitenlandse media die het gelanceerd hebben. Vandaar mijn vragen. Ik heb ook geen enkele behoefte om België als staat te verdedigen, maar dat is een andere discussie. Ik had het inderdaad verkeerd gesteld: het ging over een negatief reisadvies. Mijn excuses daarvoor.

Mijnheer Poschet, ik heb niet zo goed begrepen waarom u kritiek had omdat ik hier die vraag stel, maar dat gebeurt wel vaker met u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Michel Doomst aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de rol van het Overlegcomité – 2383 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Jan Hofkens

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Voorzitter, minister-president, het Overlegcomité is een cruciaal referentiemoment voor de coördinatie tussen het federale en de regionale bestuursniveaus, en ook om te stroomlijnen wat Vlaanderen in beleidslijnen uitzet. Ik heb het gevoel dat er veel formaliteit in meespeelt momenteel, dat er wordt opgewarmd wat al diepgevroren was. Er wordt dikwijls voorgesteld dat de wegen hier uit elkaar lopen en er wordt minder gezocht naar raakpunten.

Het incident werd hier net gesproken. Het is me opgevallen met de imagocampagne 'Positive Belgium'. Nog voor het Overlegcomité was samengekomen, werd de boodschap al naar buiten gebracht. Op de vergadering moet men hebben vastgesteld dat er eigenlijk al drie campagnes liepen die op elkaar moesten worden afgestemd. Ik begrijp het wel, dat is gesneden brood, dat verkoopt goed, maar dat heeft als nadeel dat het sneller uitdroogt.

Kunt u de actuele dimensie van het overleg toelichten? Zitten we nog op de lijn van de oorspronkelijke taakstelling? Acht u het nodig – in het licht van het gebrek aan stroomlijning en resultaten – om dat aan een evaluatie te onderwerpen?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Het Overlegcomité was en is het centraal punt voor overleg tussen de Federale Regering en de deelstaten. Dit was in de praktijk zo en is met de zesde staatshervorming met zoveel woorden in de gewone wet tot hervorming der instellingen van 9 augustus 1980 vastgelegd. Daarbij wordt ook heel duidelijk verwezen naar de naleving van eenieders bevoegdheden. Het Overlegcomité treedt immers niet in de plaats van de regeringen. De deelstaten en de federale overheid zijn en blijven zelf bevoegd. Het Overlegcomité is een forum voor overleg. Dat was zo en dat blijft zo.

Het gebeurt inderdaad dat over een punt wordt gecommuniceerd alvorens het op het Overlegcomité wordt gebracht. Dat is niet zo erg. In dit geval had de federale ministerraad beslist om de campagne 'Positive Belgium' te voeren. De premier zei daarover dat hij in overleg wou gaan met de deelstaten op het Overlegcomité.

Eigenlijk is het zo dat elke regering die een punt agendeert, dat eerst bespreekt in de eigen regering vóór het op het overleg te brengen. Dat is publiek – of men daar al dan niet over communiceert –, de media, de leden, iedereen kan kennis nemen van die beslissingen van elke regering. Dit wijzigt de rol van het Overlegcomité niet. In dit geval is het aan de betrokken regering en minister om te oordelen over de opportuniteit van een voorafgaande communicatie.

Het Overlegcomité beantwoordt daar inderdaad aan, er wordt overleg gepleegd. Dat betekent niet dat er altijd een akkoord wordt bereikt. Dat was vroeger evenmin zo. Toen ik minister van Media was, hebben we jaren – onder de regering-Verhofstadt – gediscussieerd over de mediafrequenties. Onder de regering-Peeters

zijn we niet tot een akkoord gekomen over het groei- en stabiliteitspact. Dat is nu weer zo geweest. Het is niet omdat men overleg pleegt dat men tot een akkoord komt. Er is vanuit volheid van bevoegdheid een overleg.

U hebt het over een superregering. Dat is natuurlijk niet zo. Dat zal niet in overeenstemming zijn met de gewone wet die ik heb aangehaald. Het zou bovendien in strijd zijn met het feit dat er in dit land geen hiërarchie van de normen is. Er is geen superstructuur. Die zou trouwens niet democratisch gecontroleerd worden. Er is geen enkel parlement dat het Overlegcomité ter verantwoording kan roepen. Het zijn de betrokken ministers die tekst en uitleg kunnen geven in het parlement, zoals ik dat nu doe op uw gewaardeerde vraag.

Overleggen is niet hetzelfde als beslissen. Het is niet altijd makkelijk om tot een consensus te komen. Ik geef een voorbeeld. De ziekenhuisfinanciering A1 en A3 staat nu al enkele maanden lang op de agenda. Dat is een gevolg van de zesde staatshervorming. Het is een harde noot om te kraken. Er is totale onduidelijkheid over de schulden die op ons afkomen, vooral wie ze moet dragen en betalen, of ESR-matig.

De meningen kunnen verschillen van regering tot regering. Dat zien we nu met de fiscale regularisatie. Er zijn verschillende standpunten. Soms is dat politiek/-ideologisch zoals met de taxshift en het stabiliteitsprogramma. We zijn niet tot een akkoord gekomen. Vlaanderen heeft een ander standpunt. Vlaanderen wil naar een structureel evenwicht streven, Brussel en Wallonië hebben een ander fundamenteel standpunt. Dat is een vaststelling. In mijn ervaring zijn die meningsverschillen niet nieuw.

Ik heb geen zicht op een eventuele evaluatie. De premier zit volgens het huishoudelijk reglement voor, roept bijeen, en agendeert. Ik heb niet de indruk dat het de bedoeling is om tot een evaluatie te komen.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

Michel Doomst (CD&V): Ik dank u voor uw antwoord, minister-president. Het heeft een vrijblijvend cachet. Dat merk ik ook naar aanleiding van die campagne die hier net besproken is. Er komt een campagne 'Share our smile to be proud of Brussels in a Positive Belgium'. Dat is een amalgaam. Ik vind het zonde dat het Overlegcomité niet doet wat het meer zou moeten doen, namelijk overleggen en op een bepaald moment tot resultaten komen. Ik blijf erbij dat dat een mankement is.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

Matthias Diependaele (N-VA): Ik begrijp uw frustratie, mijnheer Doomst. U zegt dat het Overlegcomité niet helemaal doet wat het moet doen. Dat Overlegcomité is natuurlijk een weerspiegeling van de structuur van dit land. We hebben nu eenmaal structuren op poten gezet waarmee we elkaar heel gemakkelijk kunnen blokkeren, vergrendelen, tegenhouden en zelfs wurgen. U hebt daarin zelf een grote rol gespeeld enkele jaren geleden. Dat kan wel en dat wordt weerspiegeld in het Overlegcomité.

Ik deel uw aanvoelen dat het niet werkt zoals het hoort. Absoluut.

Minister-president Geert Bourgeois: Het is niet omdat er over een aantal punten geen overeenstemming wordt bereikt, dat dat permanent zo is. Ik verwijs naar de samenwerkingsakkoorden van de zesde staatshervorming. Een van de belangrijkste daarvan is de kinderbijslag. Ik denk aan het EU-hervormingsprogramma. Op elke vergadering van het Overlegcomité passeren zaken waar geen discussie meer over bestaat en waaraan geen aandacht meer besteed wordt. Er gaat alleen aandacht naar de incidenten en problemen. Het is niet zo dat er telkens op elk punt

een blokkering is, weze het zo dat elke entiteit haar eigen klemtonen legt. Er zijn zaken waarop men een fundamenteel andere visie heeft, en die verschillen lopen niet altijd tussen de regeringen, soms gebeurt dat binnen een regering. Ik denk aan de Europese samenwerkingsakkoorden. Ik denk aan de fiscale regularisatie: binnen de Brusselse Regering had men een ander standpunt. Dat is de realiteit. Dat zal met de zesde staatshervorming zo blijven, het is een overlegorgaan.

Michel Doomst (CD&V): Ik vind het op dit moment een beetje te veel een doorgeefcomité. Er is meer overleg nodig om uiteindelijk tot resultaten te komen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jos De Meyer aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over het meteorologisch meetnet in Vlaanderen – 2433 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Jan Hofkens

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister-president, collega's, de weersomstandigheden van eind mei en ook de voorbije weken waren vrij uitzonderlijk. Het ging van kwaad naar erger. Bovendien waren de buien zeer lokaal waardoor men op de ene plaats hevige windstoten en overvloedige regen kreeg, terwijl 10 kilometer verderop de zon scheen. Het weer en de rampen stoppen niet altijd aan de gemeentegrenzen. Het wordt soms als zeer onrechtvaardig aanvoeld dat het weer aan de ene zijde van de gemeentegrens wel als ramp erkend wordt en aan de andere niet.

Minister-president, we weten dat de klimaatopwarming ervoor kan zorgen dat dit in de toekomst veelvuldiger zal voorkomen. Sommigen – en ik vind die vraag terecht – vragen zich af of het meteorologisch netwerk aangevuld kan worden met een netwerk van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) of van de provincies zodat de metingen verfijnd kunnen worden.

Op welke wijze geeft het KMI advies? Is dat nog op dezelfde wijze als vóór de staatshervorming? Kan dit eventueel worden aangevuld met metingen van de VMM?

Zijn meerdere meetpunten per gemeente opportuun? Hoe staat het KMI tegenover de uitbreiding van het meetnet?

We hebben nu een uitzonderlijke regenval in juni. Welke procedure is er reeds doorlopen en moet nog doorlopen worden om die in heel Vlaanderen te erkennen als ramp? Wat is de stand van zaken?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Soms regent het hier en 10 kilometer verder schijnt de zon. Bij wijze van boutade zeg ik altijd aan buitenlanders die ons bezoeken als het mooi weer is, dat het in Vlaanderen altijd mooi weer is. Als het regent, zeg ik dat het weer een federale bevoegdheid is.

Het KMI baseert zijn analyse op de neerslaghoeveelheden die dagelijks en per uur worden gemeten door de officiële meetnetten van het KMI, maar ook van de VMM, het Hydrologisch Informatiecentrum (HIC), Belgocontrol en de Meteowing. Die metingen zijn de zogenaamde grondmetingen. Het betreft de neerslag die in situ is gemeten aan de hand van pluviometers en het pluviometernetwerk.

Het KMI toetst de waarden van die grondmetingen aan de neerslagwaarden op de radarbeelden die ze verzamelt. Het is altijd op basis van die gecombineerde metingen,

de grondmetingen en de radarbeelden, dat het KMI een lijst opstelt van gemeenten waar de drempelwaarden werden overschreden. Die beide categorieën worden opgenomen in de geografische omschrijving van het rampgebied.

De VMM maakt zowel gebruik van de in situ gemeten neerslag volgens de gegevens van haar eigen pluviometernetwerk en van het HIC, als van de beelden van haar neerslagradar te Houthalen-Helchteren. Op basis van een analyse van al die gegevens komt het KMI tot een advies aan het Vlaams Rampenfonds met betrekking tot het al dan niet erkennen van de overvloedige neerslag als algemene ramp en de afbakening van het rampgebied.

We hebben een nieuw decreet goedgekeurd, dat is afgekondigd, en we werken nu aan een uitvoeringsbesluit. In toepassing van dat nieuwe decreet zal, naast de rol van het KMI, ook een rol weggelegd zijn voor de Vlaamse Milieumaatschappij. De VMM zal dan, net als het KMI, gelden als referentieorganisme. De gegevens van de VMM waren immers enkel onrechtstreeks bruikbaar. Het KMI verleent ons advies en maakt daarbij gebruik van alle metingen door de VMM. Nu zullen we twee zelfstandige, adviserende instanties hebben.

Hoewel het pluviometernetwerk relatief dicht is, is het niet mogelijk om enkel op basis van de pluviometergegevens te bepalen in welke gemeenten de kritieke neerslaggrenzen worden overschreden. Om een gebiedsdekkend beeld te krijgen van het onweer maakt het KMI daarom gebruik van radarbeelden. Voor de complete analyse combineert het KMI dan de gegevens van de beide bronnen, pluviometers en radarbeelden. Dat laat toe een omvattend beeld te krijgen van de neerslaghoeveelheden. Een uitbreiding van het meetnet zou de taak van het KMI wel kunnen vereenvoudigen omdat het dan geen of minder radarbeelden zou moeten herkalibreren, maar dat zal geen aanleiding geven tot afwijkende resultaten.

Het Vlaams Rampenfonds heeft dus voor de voorbereiding van de besluitvorming met betrekking tot de erkenning als algemene ramp geen behoefte aan een uitbreiding of verdichting van het meteorologisch meetnet. Het huidige meetnet volstaat om een adequate inschatting te kunnen maken omdat er een combinatie gebeurt van de beide.

Ik heb dit al in de media meegedeeld: door de aanhoudende regen heb ik beslist om de periodes van een mogelijke erkenning als ramp en de aangifteperiodes op te splitsen omdat je anders te veel tijd zou verliezen. Aanvankelijk hadden we een overvloedige regenval op 27-30 mei. Daarvan hebben we aan de gemeenten gevraagd een melding te doen voor 30 juni, maar dan bleef het slecht weer aanhouden. We hebben dat eerst verlengd tot 7 juni, maar dan bleef het almaar regenen en we hebben het dan verlengd tot 19 juni. Recentelijk was er opnieuw bijkomende neerslag en vanaf 20 juni nemen we dat op in een tweede periode van aangifte, om iedereen de mogelijkheid te geven tijdig een aangifte te doen. Daar hebben de gemeenten tijd voor tot 15 augustus, want met de vakantieperiode moeten we zien dat alles administratief kan worden verwerkt.

Uiterlijk op 30 juni verwachten we de schadeaangiften van de diverse gemeentebesturen. Dan volgt zo snel mogelijk het advies van het KMI en gaan we in september een besluit van de Vlaamse Regering nemen om dan zo snel mogelijk – dat moet kunnen in het najaar – over te gaan tot betaling van de schade. De tweede schadereeks zal ietsje later zijn omdat de aangifteperiode tot 15 augustus loopt, maar ik vind het beter om zo te werken dan alle periodes samen te nemen. Dan moesten we voor de hele periode verlengen en dan zou de afhandeling van de eerste al verlengde schadegevallen vertraging hebben opgelopen.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Minister-president, zeker voor de onweders in de maand juni en de mogelijke erkenning ervan als ramp, hebt u een goede beslissing genomen. Als

er een erkenning gebeurt als rampgebied, hoop ik alleen dat eventuele schade snel zal worden uitbetaald. Vanuit mijn eigen stad volg ik enkele dossiers van de pinksterstorm in juni 2014. Federaal minister Jambon heeft minstens tot halfweg 2017 nodig om die schadedossiers af te handelen. Ik hoop dat dat in Vlaanderen iets sneller zal gebeuren.

Inzake het meetnetwerk zeg ik met een knipoog: wat we zelf meten, meten we nauwkeuriger, zeker als we meer meten. U hebt de uitleg gegeven over het pluviometernetwerk en de radarbeelden waarop men zich baseert om overvloedige regenval al of niet als storm en als rampgebied te erkennen. Uit mijn persoonlijke contacten blijkt dat men zelf toegeeft dat de radarbeelden waarop men zich achteraf moet baseren, niet altijd even nauwkeurig zijn. Dat kan tot meerdere discussies aanleiding geven over een al of niet erkenning. Een voldoende uitgebreid meetnetwerk is zeker een belangrijk hulpmiddel om de juiste beslissing te nemen.

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): Minister-president, ik heb uit uw antwoord begrepen dat het niet enkel de pluviometer is die in Ukkel staat – sommige mensen denken dat het één pluviometer in Ukkel is die meet –, maar dat het een veel gediversifieerder aanbod is van pluviometers die we gebruiken. Ook de pluviometers van de VMM die je kunt raadplegen op de website waterinfo en de radarbeelden worden erbij betrokken.

Minister-president, het is niet enkel de hoeveelheid neerslag, maar ook de grootteorde van de schade die van toepassing is om over te gaan tot rampgebied. Als er in een bepaald gebied toch zeer veel schade is, maar uit de geïnterpreteerde gegevens zou blijken dat daar niet zoveel neerslag is gevallen, valt dat dan ook in het gebied of niet?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Mijnheer De Meyer, het meetpuntennetwerk is eigenlijk wel heel dens. Het KMI heeft er 180, de VMM heeft er 71 en daarnaast zijn er die van het HIC, van Belgocontrol en Meteowing. Hoeveel je er ook hebt, je moet ze altijd met radarbeelden combineren. Stel dat je per Vlaamse gemeente een meetpunt hebt, dan nog kan het zijn dat die pluviometer niet aangeeft dat op een belangrijk deel van die gemeente veel meer neerslag is gevallen. Zoals ik net zei, op de ene plaats schijnt de zon, en 5 kilometer verder valt een overvloed aan regen. Om het exact te bepalen, zal het KMI altijd blijven werken met die combinatie van de meting in situ en de radarbeelden, die een exact beeld geven en zeer nauwkeurig kunnen bepalen waar die regen is gevallen. Dat gebeurt op een zeer wetenschappelijke manier. Voorheen was dat ook het geval.

U verwijst naar de federale overheid. We werken op dit moment nog met de federale wetgeving. Ik zal daar nu niet in detail op ingaan. Het decreet, het uitvoeringsbesluit zal ervoor zorgen dat we sneller kunnen gaan. Binnen de huidige federale wetgeving werken we zo snel mogelijk. De schadegevallen waar wij al bevoegd voor waren – tweede helft 2014 – worden op een zeer diligente manier afgehandeld, zoals u weet. Ik heb aan mijn administratie de opdracht gegeven om dit opnieuw te doen. Daarom heb ik die opsplitsing gemaakt, om ervoor te zorgen dat er snel wordt gewerkt.

Mijnheer Daniëls, er is inderdaad meer dan de regenval. Er kan ook hagel zijn, storm of overstromingen. Waar het niet fel heeft geregend, kunnen er 5 kilometer verder door het samenkomen van alle waterlopen, of gewoon door het feit dat een bepaalde gemeente in een dal ligt ten opzichte van een of meer omringende gemeenten waar er enorm veel regenval is geweest, toch overstromingen zijn. Ook dat speelt mee. Dat is dan weer een ander criterium dan zoveel liter per vierkante meter gedurende een bepaalde periode. Dat is allemaal opgenomen in

de wetgeving en de decreetgeving en dat blijft ook zo. Het wordt met grote zorgvuldigheid gedaan. Het is goed dat die gemeenten collectieve aangiften doen omdat ze de behoeder zijn van het algemeen belang en zicht hebben op wat er gebeurt op hun grondgebied. Daarna wordt het individueel afgehandeld.

U kent de regels. Ik zal niet in detail herhalen welke gevallen in aanmerking komen. Eerst is het aan de verzekering – wat is gedekt door de verzekering? –, en dan pas treedt het Rampenfonds subsidiair aanvullend in werking.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Minister-president, dit is niet bedoeld als kritiek maar veeleer als suggestie. Ik heb het over het KMI-meetnetwerk in mijn stad, een stad met meer dan 70.000 inwoners en buitengrenzen die meer dan 20 kilometer uit elkaar liggen. Daar is één meetpunt. U weet best dat 10 kilometer verder er zich totaal andere weersomstandigheden kunnen voordoen binnen dezelfde gemeente. Met andere woorden, dat het op dit moment bijzonder nauwkeurig is, daar heb ik vragen bij. Na contacten blijkt dat het KMI eerlijkheidshalve moet toegeven dat de beelden die ze hebben, niet altijd even duidelijk zijn op enkele honderden meters nauwkeurig. Mijn suggestie is om er toch eens over na te denken of het niet beter is om dat meetnetwerk toch te verfijnen.

Minister-president Geert Bourgeois: Mijnheer De Meyer, hebt u er ook een zicht op of de VMM daar een meetwerk heeft? Is het enkel het KMI? Hebt u informatie ingewonnen bij de VMM, dat ook meer dan 70 meetpunten heeft?

Ik zal het nagaan. Ik zal uw suggestie meenemen. Het is een zaak van het KMI. Als ze zeggen dat ze over een afstand van 20 kilometer maar één meetpunt hebben en er is aanleiding om er een meer te hebben ... Maar misschien is de VMM daar wel aan het meten, of het HIC, of Meteowing.

Jos De Meyer (CD&V): In het gesprek dat ik met hen heb gehad, hebben ze daar niet naar verwezen.

Minister-president Geert Bourgeois: Ik heb in mijn antwoord gezegd dat we met meer dan alleen het KMI rekening houden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.